

sig er umulig, for det hedder nemlig i Kommissoriet, at man skal skaffe et Forhold til Veje, som er billigt for Yderne og ikke gaar Statens Tarv for nær. Det er to Ting, som det næsten er umuligt at forene, at Ejerne skulde have det billigere, og at samtidig Statens Tarv ikke maatte gaas for nær. Det er næsten ligesom med den Kvinde, der er omtalt i vor Sagnhistorie, og som hverken maatte være fastende eller have spist noget. Det var ogsaa en vanskelig Opgave at løse. Et synes man dog at have opnaaet ved denne Kommission, nemlig at man har faaet dette stærkt brændende Spørgsmaal skudt noget til Side, saa at Kommissionen i nogle Aar kan sidde og sysle med sit Arbejde.

Vi have fra Socialdemokratiets Side rejst et gammelt Spørgsmaal, nemlig om Statens Indtægter fra Bomintraderne. Det drejer sig om 2,700 Kr. fra de to Bomme i Charlottenlund og Dyrehaven. Jeg har altid været meget imod, at Staten skulde tage saadanne Indtægter, det er en Slags Landvejsbetleri, at man standser de vejfarende og kræver Penge af dem. Det har ofte været fremdraget i Finansudvalget, og der er Medlemmer af dette, maaske de fleste, som ikke kende saadan Landvejsbom og aldrig have passeret dem. Saaledes havde den ærede Ordfører aldrig set en saadan Landvejsbom. Han kan prise sig lykkelig ved, at man ikke har saadanne Indretninger ovre i Jylland. Forleden gjorde Finansudvalget en Udflugt til Fængselselskabets nye Bygning paa Rødovre Mark. Vi havde 5 Vogne og passerede da gennem en saadan Bom, det var en Amtsbom, og for disse 5 Vogne maatte vi erlægge en Afgift af 1 Kr. 60 Ø. for at faa Lov til at køre frem og tilbage gennem dem. Det er noget saa antikveret og umuligt, at man skulde synes, alle Kræfter maatte forene sig om at faa Bommene afskaffede. Men naar Staten saaledes gaar i Spidsen for disse stakkels, jeg havde nær sagt fedtede 2,700 Kr., kan man vanskeligt vente, at andre ville anstrenge sig for at faa disse Bomme afløste.

Sammen med denne Indtægt paa 2,700 Kr., har Landbrugsministeren andre Indtægter af en meget blandet Beskaffenhed. Der er saaledes foruden Bomintraderne de Indtægter, Staten erhverver sig ved at bortleje Pladser, hvorpaa der drives Dans, Varietéforestillinger og Sangerindeknejper. Det er ikke saa ringe en Indtægt, det er 4,400 Kr. Dertil kommer en hel Række

Beværtningssteder, som Staten bortlejer. Alt dette tilsammen giver Staten en Indtægt af 28,977 Kr. Mange af disse Indtægter ere af den Art, at Missionens Folk ville paa det kraftigste fordømme dem og sige, at det er Djævelens Værk, der foregaar paa disse Steder, Danseboder, Varieteer, Sangerindeknejper, hvoraf Staten har sin gode Indtægt. Men lad os haabe, naar den højtærede Landbrugsminister paa Dommens Dag skal aflægge Regnskab for Vorherre, at han saa maa slippe godt fra det, han kan da henvise til, at han sætter 45,000 Kr. aarligt til paa Kirkerne, saa at han kan sige ligesom Per Gynt, da det kneb for ham, og han skulde til at gaa i sig selv. Han indrømmede, at han var en stor Synder, han havde solgt Afgudsbilleder, men samtidig havde han handlet med Bibler og udbredt Kendskab til den hellige Skrift. Paa lignende Maade, synes jeg, den højtærede Landbrugsminister er stedt med disse meget blandede Indtægter. Men som sagt, lad os haabe, at hans store Underskud paa Kirkerne maa skaffe Balance i Regnskabet, naar det skal aflægges.

Jeg skal saa vende mig til den højtærede Landbrugsministers Budget § 18. Der have vi fra vor Side stillet et Ændringsforslag om at nægte en Bevilling paa 2,000 Kr. som Huslejegodtgørelse til det saakaldte kgl. danske Landhusholdningsselskab. Det forekommer mig, at dette Selskab mere og mere bliver overflødig, navnlig efter at Landboforeningerne og Husmandsforeningerne have haft saa stærk en Vækst, at disse Foreninger nu sanle omtrent hele det danske Landbrug under sig. Jeg synes, at Ministeriet har saa udmærket gode Vejledere i disse Foreninger, at ethvert Spørgsmaal, som Ministeriet ønsker at høre Landbrugets kyndige Mening om, vil kunne blive besvaret ved Henvendelse enten til Landboforeningerne eller til Husmandsforeningerne. Dette Selskab har vel nok i sin Tid gjort stor Gavn, men jeg synes, det bliver mere og mere overflødig, og da Talen er om at inddrage unyttige Bevillinger paa Finansloven, synes jeg, der her er et Omraade, hvor vi kunne begynde. Vi have derfor foreslaaet at nægte 2,000 Kr. til dette Selskab.

Vi have ogsaa foranlediget en Forhandling om en Bevilling paa 1,000 Kr. til en Assistent i Kontrolfyng i Mejerier. Det synes jeg ogsaa er en aldeles urimelig Bevilling. For det første betyder 1,000 Kr. overordentlig lidt for de danske Mejerier. Det er jo som en Draabe i Ha-